

Landet, paa at støtte denne Udvikling eller søge at fremkalde den, og efterhaanden som saa Trangen til bedre Lærerkrafter, Konsulenter, Dyrlæger og Forstmaend gjør sig gjældende — thi jeg paastaar, at der ikke er Trang til faae flere og bedre for Diebliffet, end vi have allerede, ja for saavidt bedre, som man skal gaa fremad — saa kan man tage fat paa at gibe Landbohøjskolen den fornødne Ombannelse der, hvor den ligger, men saa samtidig lidt efter lidt opheve den som Opdragelsesanstalt for Landmænd. Thi det tror jeg virkelig ikke er den rette Vej at gaa. Altsaa, lad os faae Landbohøjskolen gjort til en Opdragelsesanstalt for Konsulenter og Lærere, men samtidig med, at vi faae Landbrugsstoler omkring i Landet, formindeste dens Virksomhed som egentlig Landbrugsstole. Jeg antager ikke, at min Opfattelse af dette Forhold vil øve nogen Indflydelse, thi Thinget har jo gjentagende udtalt sig i en anden Retning, men jeg har dog nok en Gang villet benytte Leiligheden til at fremsætte min Opfattelse; og i alt Fald tror jeg ikke, og haaber jeg ikke, at Loven bliver færdig i denne Samling, saa Sagen maaske kan komme under fornyet Overvejelse til næste Aar.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem glemmer for det Første, at Landbohøjskolen ligger nu en Gang ved Rjøbenhavn eller rettere sagt paa Frederiksberg. Vi have den der, og her er altsaa Tale om at gaa over til noget ganske Nyt med overordentlig store Beføstninger. Det ærede Medlem glemmer dernæst, at det var i 1857, at Loven om Landbohøjskolen blev vedtagen, og naar jeg undtager Forøgsbygningerne, er den nuværende Bygning altsaa over 30 Aar gammel, og der er ikke stet nogen væsentlig Forandring ved den. Siden den Tid er Undervisningen udvidet meget betydelig, thi oprindelig omfattede den ikke de samme Fag som nu, navnlig ikke Forstbrug og Hævebrug. Der er altsaa ad naturlig Vej Trang til Udvidelse. Det ærede Medlem mener, at vi ikke behøve flere Skolbrugsstuderende, Dyrlæger, Hævebrugsstuderende, Landinspektører og Landmænd — af de Sidste behøve vi dog vel flere end vi nu have — og han stemplede dem, der gaar paa Landbohøjskolen, som et literært Proletariat, ligesom dem, der gaar paa Universitetet. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem behøver at være bange for, thi der er ikke ret mange af dem, som gaa paa Landbohøjskolen, selv af dem, der tage Fagexamina, som egentlig gaa der med Tanke om at faae Statsunderstøttelse. Selv om

det ærede Medlem kan sige, at der er for mange Forstmaend, vil det ærede Medlem finde, at der er mange med Forstexamen andre Steder her i Landet, som gjøre god Nytte, og i alt Fald er det en nyttig Undervisning. Der er ganske sikkert Trang til en bedre og udvidet Undervisning i alle Retninger, og ganske særlig for Landmændene. Men jeg skal tillade mig at nævne en anden Ting. Det forbauser mig, at det ærede Medlem, som altid taler saa høit for Landbruget, saa totalt mangler Blik for, at der er aandelige Betingelser for dette Fag som for alle andre, og ville vi have en god Fagundervisning paa Landbrugsstolerne, maaske ogsaa have en forbedret Undervisning ved Landbohøjskolen. Men een Ting er sikkert, og det er, at det ærede Medlem aldeles ikke synes at have Die for videnskabelig Forsøgsvirksomhed i fysisk og fysisk Henseende. Det ærede Medlem veed vistnok, at baade paa Meierivæsenets og Veterinærvæsenets Omraade er udrettet ret Betydeligt, men tror det ærede Medlem, at det vilde lade sig gjøre, hvis man flyttede denne Virksomhed ud paa Landet, at faae Videnskabsmænd af den Art og Betydning, naar de ikke kunne komme til at staa i Bøvelvirkning med andre Videnskabsmænd? Jeg for min Person tror det ikke. Altsaa, der er adskillige Ting, som det ærede Medlem ikke har set. Det ærede Medlem er ellers en saa varm Ven af Landbruget, og nu forlanger han, at den polytekniske Lærestanstalt skal overtage det Hele, medens Rigsdagen i sin Tid holdt sig paa det Standpunkt, og Regjeringen og Lovgivningsmagten have indtaget det Standpunkt ved den polytekniske Anstalt, at man der har sørget for den høiere reale og tekniske Undervisning, til hvilken ganske naturlig Industri, Haandværket og den tekniske Virksomhed i det Hele slutter sig. Man har antaget, at i samme Forhold som den polytekniske Lærestanstalt staar til disse, i samme Forhold som Universitetet staar til den almindelige Videnskabelighed i Landet og til Undervisningsvæsenet, i samme Forhold kunde Landbohøjskolen passende staa til Landbrugsstolerne og Landbruget, og jeg tror, det er en sund Tanke, og at det er bedre set, end naar det ærede Medlem kun ser paa, at det generer ham, at der gaar en Del Folk, som mude videnskabelig Undervisning ligesom ved Universitetet. Selv om kun faa af dem faae Embeder, hvad kan meget faa aspirere til, tror jeg nok, det er nyttigt for Landet, at der stiftes en høiere og bedre Undervisning, end man nu har. Jeg tror ogsaa, det er en stor Feil af det ærede Medlem, hvis man vil have Landbruget og Landbrugssto-